

Ændringsforslag Nr. 11 om en ny Paragraf af *Udvalget*
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 12 om en ny Paragraf af *Udvalget*
vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Første Næstformand (K. M. Klausen):
Jeg skal lade den sidste Sag paa Dagsordenen udgaa af denne.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Anden Behandling af:*

Forslag til midlertidig Lov om Eftergivelse m. v. af Kommuneskatter for Skatteaaret 1919—20.

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ægteskab.

Mødet hævet Kl. 3¹⁵.

170. Møde.

Fredag den 23. Maj Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Eftergivelse m. v. af Kommuneskatter for Skatteaaret 1919—20.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5518).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—2 (se Tillæg A. Sp. 5433) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ægteskab.

Forhandlingen genoptoges.

Kirkeministeren (Poulsen): Naar jeg drister mig til at forlænge Debatten om Ægteskabsloven nogle Minutter, skønt den allerede har været ret længe, er det nærmest for at berigtige en Udtalelse, der blev fremsat ved denne Debats Begyndelse af Venstres Ordfører, det ærede Medlem fra Nørresundby (Kirk). Udtalelsen, der findes i Tidenden Sp. 5416, gaar ud paa, at det kirkelige Udvalg i sin Tid enstemmigt har sluttet sig til den saakaldte fakultative Ordning. Det er en fuldstændig Fejltagelse. I det kirkelige Udvalg var der et meget betydeligt Mindretal, 12, mod et Flertal paa 17, der fastholdt den obligatoriske Ordning, og i Flertallet paa de 17 Medlemmer var der adskillige, der principielt var Tilhængere af den, men som mente, at man af Hensyn til den Uvillie, der havde vist sig i Folket mod den, for Tiden ikke burde gaa til denne Ordning. Det er altsaa saa langt fra, at man kan sige, at det kirkelige Udvalg enstemmigt gav sin Tilslutning til den fakultative Ordning, at jeg ikke er i Tvivl om at have Ret, naar jeg paastaar, at et Flertal i det kirkelige Udvalg principielt var Tilhængere af den obligatoriske Ordning, og et saa stort Mindretal som 12 mod 17 fastholdt bestemt trods den Uvillie, der viste sig i Form af indgaaede Adresser, denne Ordning som den eneste rimelige og naturlige, idet man gik ud fra, at den Mistemning, der havde vist sig, snart vilde fortage sig. De begrundede deres Stilling med, at kun derved kunde man sætte det rigtige Skel mellem det borgerlige og det kirkelige, og i Særdeleshed hævdede de, at Kirkens Frihed til at nægte sin Medvirken ved Ægteskabsindgaaelse kun kan hævdes ved Gennemførelsen af den obligatoriske Ordning. Det Mindretal, der indtog dette Ståde, omfattede Mænd fra de forskelligste politiske og kirkelige Ret-